ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย เพื่อให้การพิจารณาสอบสวนความผิดทางวินัยและการสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๙ วรรคสอง มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๓) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔

(๔) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่ปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทนหรือที่ได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

"พนักงานมหาวิทยาลัย" หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยตามคำสั่งมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ ถ้ากำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ เดือนหรือปี มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ซึ่งต้องใช้อำนาจตามข้อบังคับนี้จะได้เริ่มดำเนินการในวันนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ซึ่งต้องใช้อำนาจตามข้อบังคับนี้ ต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ

ในกรณีที่บุคคลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสองต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น

ข้อ ๖ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้กำหนดเรื่องใดไว้แล้ว แต่มีปัญหาในการปฏิบัติให้อธิการบดีวินิจฉัยชี้ขาด เว้นแต่ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้มิได้กำหนดเรื่องใดไว้เฉพาะ ให้อธิการบดีเสนอสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด การวินิจฉัยชี้ขาดของอธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี ให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๘ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด ถูกกล่าวหาหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ผู้บังคับบัญชารายงานให้อธิการบดีทราบ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลันและต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี)

(๒) ชื่อ ตำแหน่งและสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย

(๔) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

ข้อ ๙ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดและได้รับโทษในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่ปรากฏชัดแจ้ง อธิการบดีจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้

(๑) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

(๓) กระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพโดยองค์กรวิชาชีพได้วินิจฉัยว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ การดำเนินการสอบสวนพิจารณาวินัยตามข้อบังคับนี้ ต้องจัดให้มีการบันทึกรายงานผลการสอบสวน การพิจารณารายละเอียด การจัดทำและการเก็บรักษาข้อมูล ข่าวสาร เอกสารหลักฐานทั้งปวงไว้อย่างเป็นระบบตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเมื่อมีการร้องขอ

ข้อ ๑๑ การร้องขอเพื่อตรวจดูบันทึกรายงาน ข้อมูล ข่าวสาร เอกสารหลักฐานทั้งปวงจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุญาต

การอนุญาตให้ตรวจดูบันทึกรายงาน ข้อมูล ข่าวสาร เอกสารหลักฐานทั้งปวงตามวรรคหนึ่ง ให้นำกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ กฎหมายว่าด้วยคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๒
การสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๘ หรือความปรากฏต่ออธิการบดีว่า มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำการหรือไม่กระทำการใด ๆ ละเว้นหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ เข้าข่ายเป็นความผิดวินัย ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน อธิการบดีอาจมอบหมายให้สำนักงานกฎหมายและนิติการหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เพื่อสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหานั้นมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้ แล้วรายงานต่ออธิการบดีเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่อธิการบดีพิจารณา เห็นว่า การกระทำที่ถูกกล่าวหาหรือเหตุอันควรสงสัยนั้นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้อธิการบดีดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ หรือหมวด ๔ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ถ้าการกระทำที่ถูกกล่าวหาหรือเหตุอันควรสงสัยนั้นมีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้อธิการบดีสั่งยุติเรื่อง

(๑) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอให้ทราบว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดวินัย

(๒) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้ฟังได้ว่ามีการกระทำหรือไม่มีการกระทำ การงดเว้นหรือละเว้นการกระทำใด ๆ อันมีมูลเป็นความผิดวินัย

(๓) พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดทางวินัย

(๔) การกล่าวหาในลักษณะบัตรสนเท่ห์โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและรายละเอียดแห่งการกระทำการงดเว้นหรือละเว้นการกระทำใด ๆ รวมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรที่เกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหานั้น

หมวด ๓
การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๕ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำการหรือไม่กระทำการใด ๆ ละเว้นหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ เข้าข่ายเป็นความผิดผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง อธิการบดีอาจดำเนินการทางวินัยโดยมอบหมายให้สำนักงานกฎหมายและนิติการดำเนินการตามหมวดนี้ โดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๖ ให้สำนักงานกฎหมายและนิติการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากอธิการบดี ในกรณีที่สำนักงานกฎหมายและนิติการเห็นว่าจะไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้แจ้งเหตุต่ออธิการบดีเพื่อขอขยายระยะเวลา ทั้งนี้ อธิการบดีสั่งขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็นหนึ่งครั้งไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๑๗ ให้สำนักงานกฎหมายและนิติการเสนออธิการบดีให้มีการแจ้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหาและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มีเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และให้รับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่ในการวินิจฉัย เว้นแต่จะปรากฏพยานหลักฐานอันเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับหนังสือแจ้ง ให้สำนักงานกฎหมายและนิติการมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๑๘ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ แล้ว ให้สำนักงานกฎหมายและนิติการทำความเห็นเป็นหนังสือเสนอต่ออธิการบดี เพื่อพิจารณาและออกคำสั่งตามที่เห็นสมควรโดยเร็วดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยครั้งแรกและกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรบรรเทาโทษ จะงดโทษโดยให้ทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ ต่อไป

การเสนอความเห็นต่ออธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง ให้นำความในข้อ ๕๖ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่อธิการบดีดำเนินการทางวินัยโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้นำหมวด ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔
การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๑
การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๒๐ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำการหรือไม่กระทำการใด ๆ ละเว้นหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๒๑ คณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ได้

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อ ตำแหน่งและสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ หรือผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ตามแบบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๒ ในระหว่างการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้นหรือในระหว่างการสอบสวนเพิ่มเติม หากอธิการบดีเห็นว่า เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความยุติธรรม อธิการบดีอาจเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนของกรรมการสอบสวนได้โดยให้แสดงเหตุผลอย่างละเอียดชัดเจนไว้ในคำสั่งตามแบบท้ายข้อบังคับนี้และให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนกรรมการสอบสวนตามความในวรรคหนึ่ง ไม่กระทบต่อการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๓ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับนี้แล้ว ให้สำนักงานกฎหมายและนิติการเสนออธิการบดีดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน รวมทั้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย หรือจะแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ส่งคำสั่งดังกล่าวทางไปรษณีย์ หรือถือตามวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดซึ่งอยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นลงชื่อในใบตอบรับภายในประเทศ

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการและกรรมการสอบสวนโดยเร็ว แล้วให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับแล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

(๓) ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาไปให้ประธานกรรมการเพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ส่วนที่ ๒
การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๔ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้

(๑) เป็นผู้กล่าวหา

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เป็นญาติของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาหรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

(๕) เป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๖) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา

(๗) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของผู้ถูกกล่าวหา

(๘) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา แล้วแต่กรณี

(๙) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ข้อ ๒๕ การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิการบดีภายในห้าวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๓ (๑) หรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีกรณีตามข้อ ๒๔ โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ อย่างละเอียดชัดเจน

ในกรณีที่อธิการบดีเห็นว่า การคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่ออธิการบดีภายในห้าวันนับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่ถ้าเห็นว่าการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดให้อธิการบดีสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ข้อ ๒๖ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๕ แล้ว ให้อธิการบดีพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้ากรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคนให้แต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน และให้นำข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การกระทำใด ๆ ของคณะกรรมการสอบสวนที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณาตามข้อ ๒๕ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

อธิการบดีต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน ถ้าไม่ได้สั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีตามข้อ ๒๔ ให้ผู้นั้นแจ้งให้ประธานกรรมการและอธิการบดีทราบ และให้อธิการบดีพิจารณาสั่งการตามข้อ ๒๖ โดยอนุโลมต่อไป

ส่วนที่ ๓
การรวบรวมและการรับฟังพยานหลักฐาน

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น และให้จัดทำบัญชีสรรพเอกสารและพยานหลักฐานทั้งปวง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อของประธานกรรมการและเลขานุการในบัญชีสรรพเอกสารรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน ถ้าไม่อาจเข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๒๙ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน และก่อนเริ่มการสอบปากคำพยานต้องแจ้งให้พยานทราบว่า กรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จอาจเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ ๓๐ การสอบปากคำตามข้อ ๒๙ ต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำและกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำและประธานกรรมการหรือกรรมการหนึ่งคนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีตกเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำตามความในวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ข้อ ๓๑ ในขณะเมื่อสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่กรรมการสอบสวนเห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาหรือการสอบปากคำตามข้อ ๓๒ ตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนเห็นสมควรอนุญาตให้บุคคลนั้นเข้าร่วมฟังการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน

ห้ามมิให้บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมฟังการสอบสวนตามความในวรรคหนึ่ง ตอบคำถาม พูดคุย หรือกระทำการใดๆ แทนผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานโดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นกรณีการสอบปากคำตามข้อ ๓๒

ข้อ ๓๒ การสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรืออาจารย์แพทย์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์ที่สังกัดมหาวิทยาลัยหรือสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ได้ และบุคคลที่เด็กร้องขอหรือไว้วางใจอยู่ร่วมด้วยในการสอบปากคำเด็กนั้น

การถามปากคำตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงการสอบปากคำดังกล่าวซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นพยาน

ในกรณีที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรืออาจารย์แพทย์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์เห็นว่า คำถามใดอาจมีผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจเด็กอย่างรุนแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรืออาจารย์แพทย์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์เป็นการเฉพาะตามประเด็นคำถามของคณะกรรมการสอบสวน โดยมิให้เด็กได้ยินคำถามของคณะกรรมการสอบสวนและห้ามมิให้ถามเด็กซ้ำซ้อนหลายครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๓๓ การสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่หูหนวกหรือเป็นใบ้ หรือทั้งหูหนวกและเป็นใบ้ หรือไม่เข้าใจภาษาไทยและจำเป็นต้องใช้ล่าม ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดหาล่ามที่เป็นกลางและเชื่อถือได้ให้แก่บุคคลดังกล่าว

ข้อ ๓๔ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างใด

ข้อ ๓๕ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้เนื่องจากสูญหายหรือถูกทำลายจะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำหรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวมพยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมิใช่สาระสำคัญจะงดสอบสวนหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นเป็นข้อเท็จจริงเดียวกันกับความผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาที่ถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๙ ให้จ่ายค่าพาหนะ ค่าป่วยการ และค่าเช่าที่พักแก่พยานที่เป็นบุคลภายนอกซึ่งมาตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการสอบสวน

การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนพยาน วิธีการเบิกจ่าย หลักฐานการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๔
การดำเนินการสอบสวน

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนและพิจารณาห้ามมิให้มีบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมด้วย เว้นแต่เป็นการสอบปากคำตามข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓

ข้อ ๔๑ ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการรับเรื่องตามข้อ ๒๓ (๒) ในกรณีที่ไม่อาจจัดประชุมได้ภายในกำหนดให้รายงานเหตุผลและความจำเป็นให้อธิการบดีทราบ

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดประเด็นและแนวทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐานไว้ให้ชัดเจน พร้อมทั้งบันทึกไว้ในรายงานการสอบสวนด้วยและให้ทำความเห็นและข้อเสนอแนะต่ออธิการบดีว่า มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๓ (๒)

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า จะไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกสภามหาวิทยาลัยเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน โดยให้ยื่นคำขอขยายก่อนสิ้นระยะเวลาดังกล่าวให้นายกสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุญาตขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็นและให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานให้อธิการบดีทราบ

ข้อ ๔๓ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการสอบปากคำพยานบุคคล ต้องกระทำต่อหน้ากรรมการสอบสวนจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ให้พิจารณาทำความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมเสนอความเห็นยุติเรื่องต่ออธิการบดีโดยให้นำความในข้อ ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหามีมูลกระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ข้อ ๔๕ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้ง แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานหรือขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้

บันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ โดยให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความตรงกัน ให้ประธานกรรมการและกรรมการทุกคนลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย

ข้อ ๔๖ เมื่อได้จัดทำบันทึกตามข้อ ๔๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด และให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้น แล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ

ข้อ ๔๗ เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตามข้อ ๔๖ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวน หรือจะแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการก็ได้ และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์ หรือถือตามวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดซึ่งอยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นลงชื่อในใบตอบรับภายในประเทศ

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในข้อ ๔๖ ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๔๕ จำนวนหนึ่งฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าวทางไปรษณีย์ หรือถือตามวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดซึ่งอยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นลงชื่อในใบตอบรับภายในประเทศ

ในการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ไปพร้อมกับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๔๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำหรือยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๔๗ หรือข้อ ๔๘ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและให้รับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่ในการวินิจฉัย เว้นแต่จะปรากฏพยานหลักฐานว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับหนังสือแจ้ง หรือมีเหตุอันจำเป็นอย่างยิ่งอื่นใด ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถมาพบหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดวัน เวลา สถานที่ หรือวิธีการดำเนินการเสียใหม่ และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นมีผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๔๕ ข้อ ๔๖ ข้อ ๔๗ ข้อ ๔๘ และข้อ ๔๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๑ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ให้ถ้อยคำหรือยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว มีสิทธิขอให้ถ้อยคำหรือยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณารายงานสอบสวนของอธิการบดี ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมต่ออธิการบดีก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๕๒ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า มีพยานหลักฐานที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานต่ออธิการบดีโดยเร็ว

เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิการบดีมอบหมายสำนักงานกฎหมายและนิติการพิจารณาเสนอความเห็น ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ยุติไม่ต้องดำเนินการทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น

(๒) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วยตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่การกระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะมอบให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาในเรื่องอื่นนั้นก็ได้

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า ผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่ออธิการบดีโดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับนี้ต่อไป

ในกรณีที่อธิการบดีเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดร่วมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่สอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้นั้น โดยจะมอบให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาก็ได้

ข้อ ๕๔ การดำเนินการตามข้อ ๕๓ หากคณะกรรมการสอบสวนจะใช้พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนในเรื่องที่สอบสวนเดิมเพื่อดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นที่เกี่ยวเนื่องกันแก่ผู้ถูกกล่าวหานั้นได้ ต่อเมื่อได้แจ้งให้ผู้นั้นทราบและให้โอกาสผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามข้อบังคับนี้แล้ว

ส่วนที่ ๕
การลงมติและการจัดทำรายงานการสอบสวน

ข้อ ๕๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ให้ทำความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเห็นตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ต้องพิจารณาให้ได้ความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรบรรเทาโทษหรือไม่ เพียงใด แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดก็ให้มีมติยุติเรื่อง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานในสำนวนสอบสวนยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ก็ให้ทำความเห็นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๖ รายงานการสอบสวนที่เสนอต่ออธิการบดีให้เป็นไปตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ข้อกล่าวหา

(๒) ชื่อ ตำแหน่งและสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๔) วันเวลาที่ประธานกรรมการและกรรมการสอบสวน ได้รับคำสั่งแต่งตั้ง พร้อมทั้ง เอกสารการรับทราบการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และวันเวลาที่ได้ประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก

(๕) รายงานการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและความเห็นของอธิการบดี (ถ้ามี)

(๖) บันทึกที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกล่าวหาทราบ และบันทึกที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว

(๗) บันทึกคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา

(๘) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(ก) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับข้อกล่าวหาอย่างละเอียด

(ข) ประเด็นเกี่ยวกับข้อกล่าวหาที่พิจารณา

(ค) เปรียบเทียบวินิจฉัยชี้ขาดพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(ง) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ตามมาตราใด และบทลงโทษ รวมทั้งเหตุบรรเทาโทษ (ถ้ามี)

ข้อ ๕๗ ให้กรรมการสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานการสอบสวน โดยประธานกรรมการและกรรมการหนึ่งคนจะต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนด้วยทุกหน้า ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ท้ายรายงานการสอบสวนด้วย หรือผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบัญต่ออธิการบดี และให้ถือว่าการสอบสวนดังกล่าวในครั้งนั้นเสร็จสิ้น

ส่วนที่ ๖
การพิจารณารายงานการสอบสวน

ข้อ ๕๘ เมื่ออธิการบดีได้รับรายงานการสอบสวนตามข้อ ๕๗ แล้ว ให้มอบหมายสำนักงานกฎหมายและนิติการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของรายงานการสอบสวนตามข้อ ๕๖ และกระบวนการสอบสวนตามข้อ ๕๙ และข้อ ๖๑ ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เสนออธิการบดีดำเนินการตามข้อ ๖๐ แต่ถ้าเห็นว่า การสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามข้อ ๕๖ ข้อ ๕๙ และข้อ ๖๑ ก็ให้เสนออธิการบดีเพื่อสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๕๙ ในกรณีอธิการบดีเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติม ให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนสอบสวนเพิ่มเติม โดยจะต้องกำหนดประเด็นพร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ไปให้คณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนเพิ่มเติม

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้หรือมีเหตุอันจำเป็นและสมควรอย่างยิ่ง อธิการบดีจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ และให้นำข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยให้นำข้อ ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้จัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งทำความเห็นตามประเด็นที่กำหนดเสนออธิการบดี ทั้งนี้ การจัดทำรายงานการสอบสวนเพิ่มเติมให้นำข้อ ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๐ เมื่ออธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายได้รับสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาและออกคำสั่งตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัย ถ้าอธิการบดีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีพิจารณาออกคำสั่งตามที่เห็นสมควร

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้าอธิการบดีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัย ให้อธิการบดีพิจารณาออกคำสั่งตามที่เห็นสมควร

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และออกคำสั่งตามที่เห็นสมควรต่อไป

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานในสำนวนสอบสวนยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ก็ให้ทำความเห็นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ถ้าอธิการบดีเห็นด้วยก็ให้เสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา หากสภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าให้ผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ให้อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ

ข้อ ๖๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๒๑ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป และในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามข้อ ๓๔ ข้อ ๔๐ วรรคสอง ข้อ ๔๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๔๖ ข้อ ๔๗ ข้อ ๔๘ และข้อ ๕๐ ให้การสอบสวนเสียไปเฉพาะขั้นตอนนั้นและให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนขั้นตอนใดทำไม่ถูกต้องที่นอกเหนือจากขั้นตอนตามวรรคหนึ่ง ถ้าการสอบสวนขั้นตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการขั้นตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๖๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายในระหว่างการสอบสวน ให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นเป็นอันยุติ

ข้อ ๖๓ กรณีข้าราชการผู้ใดเคยถูกกล่าวหาหรือกระทำผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุเข้ารับราชการที่มหาวิทยาลัย หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยร้ายแรงที่อาจถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อบังคับนี้ แต่หากเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้รอผลการสืบสวนหรือสอบสวนจนเสร็จ เมื่อได้รับรายงานผลการสอบสวนแล้ว ให้อธิการบดีพิจารณาดำเนินการลงโทษทางวินัยต่อไป

ข้อ ๖๔ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย และมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนหรือหลังจากออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการว่า ในขณะรับราชการได้กระทำผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ อธิการบดีมีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหาหรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาหลังจากที่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดออกจากราชการแล้ว อธิการบดีมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ โดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งจะต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ ก.อ.ร. หรือ ก.อ.ม. มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้อธิการบดีดำเนินการทางวินัยใหม่ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

ข้อ ๖๕ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษ

หมวด ๕
การสั่งลงโทษ วิธีการสั่งลงโทษและการแก้ไขคำสั่งลงโทษ

ส่วนที่ ๑
การสั่งลงโทษ

ข้อ ๖๖ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี โดยให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้มาใช้ประกอบการพิจารณา

ข้อ ๖๗ โทษสำหรับกรณีข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้าของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน

การสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ตัดเศษออก

ข้อ ๖๘ โทษสำหรับกรณีพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้าของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน

(๓) ลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ตัดเศษออก

ข้อ ๖๙ โทษสำหรับกรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ปลดออก

(๒) ไล่ออก

ข้อ ๗๐ การสั่งลงโทษทางวินัยตามความในข้อ ๖๖ ให้ผู้บังคับบัญชาคำนึงถึงเหตุอันควรบรรเทาโทษตามควรแก่กรณี ได้แก่ การมีคุณความดีมาแต่ก่อน รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น รับสารภาพและให้ข้อมูลความรู้แก่ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการสอบสวนอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาสอบสวน หรือเหตุอื่นที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นว่ามีลักษณะทำนองเดียวกัน

เหตุอันควรบรรเทาโทษตามความในวรรคหนึ่ง มิให้นำไปใช้บังคับกับกรณีการสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการจากเหตุความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ และฐานความผิดอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรี ก.พ.อ. หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

ข้อ ๗๑ กรณีการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและเป็นการกระทำความผิดวินัยครั้งแรกและกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรบรรเทาโทษ ผู้บังคับบัญชาจะงดโทษโดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

การว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือตามความในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๗๒ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัยดังต่อไปนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

(๑) ความผิดที่ถูกประกาศกำหนดตามมติคณะรัฐมนตรี ก.พ.อ. และคำสั่งอื่นใดของทางราชการ

(๒) ความผิดที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อและเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๓) ความผิดอื่นใดที่มหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒
วิธีการสั่งลงโทษ

ข้อ ๗๓ วิธีการสั่งลงโทษของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๗๔ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก ให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อ ตำแหน่งและสังกัดของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรงในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย ทั้งนี้ ตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่งและวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๗๕ การสั่งลงโทษ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันหรือระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มีคำสั่ง

(๒) การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่ง

ข้อ ๗๖ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามสั่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งเว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำผิดวินัยฐานไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งไล่ออกตั้งแต่วันที่ไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการ

(๓) การลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในการกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดหรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออกหรือไล่ออก กรณีเช่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๕) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษนั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๖) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออก ย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๗) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๗๗ กรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด ซึ่งออกจากราชการไปแล้วแต่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อน และผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งงดโทษ

ข้อ ๗๘ เมื่อได้มีคำสั่งลงโทษ หรืองดโทษแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานและให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

ในกรณีที่ไม่อาจแจ้งให้ทราบตามวรรคหนึ่งได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

ส่วนที่ ๓
การแก้ไขคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๗๙ วิธีการแก้ไขคำสั่งลงโทษของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่มีการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งใหม่ โดยให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม แล้วสั่งใหม่ให้เป็นไปตามนั้น

คำสั่งใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ โดยอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) อ้างถึงคำสั่งลงโทษเดิมก่อนมีการเพิ่มโทษ ลดโทษหรืองดโทษ

(๒) อ้างถึงคำวินิจฉัยของ ก.อ.ร. หรือมติของ ก.อ.ม. หรือขององค์กรตามกฎหมายอื่นที่ให้เพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ แล้วแต่กรณี โดยแสดงสาระสำคัญโดยสรุปไว้ด้วย

(๓) สั่งให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมตาม (๑) และมีคำสั่งใหม่ให้เป็นไปตาม (๒)

(๔) ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว

ข้อ ๘๑ ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษเป็นปลดออกหรือเพิ่มโทษเป็นไล่ออก จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๗๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘๓ ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษเพื่อจะสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรืองดโทษ ในคำสั่งใหม่ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการและสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรืองดโทษ แล้วแต่กรณี

การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งตามเดิม หรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เพราะเหตุที่ก่อนที่จะมีคำสั่งใหม่นั้น ผู้นั้นพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตาย หรือออกจากราชการเนื่องจากเหตุอื่นให้สั่งงดโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง แล้วแต่กรณี แล้วให้แสดงเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ในคำสั่งใหม่ให้ระบุด้วยว่าเงินเดือนระหว่างที่ถูกไล่ออกหรือปลดออกให้เบิกจ่ายให้ผู้นั้นตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๘๓ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๘๔ การเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลัง

ข้อ ๘๕ คำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ตามข้อ ๘๓ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๘๖ ในกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นคำสั่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้ามีการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ในคำสั่งใหม่ให้ระบุการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้วดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๒) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนเป็นปลดออกหรือไล่ออกให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๓) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษภาคทัณฑ์ ให้ลงโทษให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(๔) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๕) ถ้าเป็นการเพิ่มหรือลดอัตราโทษของโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม ในกรณีที่จำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดตามคำสั่งลงโทษใหม่ ต่ำกว่าจำนวนเงินที่ได้ถูกตัดหรือลดตามคำสั่งลงโทษเดิมให้คืนเงินส่วนที่ได้ตัดหรือลดไว้เกินนั้นให้ผู้นั้น

ข้อ ๘๗ ผู้ถูกลงโทษทางวินัยมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.อ.ม. หรือ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ หรือระเบียบอื่นใดของทางราชการ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘๘ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาอุทธรณ์การสั่งลงโทษทางวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัยแล้วมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยนั้น และได้รายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยของ ก.อ.ม. ต่อสภามหาวิทยาลัย และเมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นการใดแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตามมติของสภามหาวิทยาลัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติ และรายงานงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบในคราวประชุมถัดไป

ข้อ ๘๙ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาอุทธรณ์การสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของข้าราชการแล้วมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยนั้น ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติ และเมื่อได้มีการดำเนินการตามมติ ก.อ.ร. เสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการและจัดส่งเอกสารหลักฐานไปยัง ก.อ.ร. โดยเร็ว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๙๐ ในกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และการสอบสวนนั้นยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

การใดที่มิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกรณีที่มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จะดำเนินการได้เป็นประการใดให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(ศาสตราจารย์พิเศษจอมจิน จันทรสกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

(ข้อ ๒๑)

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ...../.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....ระดับ .....สังกัด.....
มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง เรื่อง.....
.....(เรื่องที่กล่าวหาถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นประธาน
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการ
ฯลฯ	ฯลฯ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....ตำแหน่ง.....

(ข้อ ๒๒)

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ...../.....
เรื่อง เปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ ..../..... สั่ง ณ วันที่..... แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง ดังนี้

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นประธาน
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการ
ฯลฯ	ฯลฯ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงเห็นสมควรเปลี่ยนแปลง/เพิ่ม/ลด จำนวนกรรมการสอบสวนดังต่อไปนี้

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นประธาน
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการ
ฯลฯ	ฯลฯ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....ตำแหน่ง.....

(ข้อ ๓๐)

บันทึกถ้อยคำของพยาน

เรื่อง การสอบสวน ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง

สอบสวนที่.....
วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า .....(ชื่อพยาน).....เลขประจำตัวประชาชน..... อายุ ..... ปี สัญชาติ..... ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... แขวง/ตำบล .....เขต/อำเภอ .....จังหวัด.....ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในกรณีที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ในเรื่อง..... และคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า กรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จอาจเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำการมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

ลงชื่อ .....(ลายมือชื่อ)..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อพยาน).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน ลงชื่อ.....ประธานหรือกรรมการ (ทุกหน้า)

(ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๔๐)

บันทึกประจำวันของคณะกรรมการสอบสวน

สอบสวนที่.....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

วันนี้ เวลา.....นาฬิกา คณะกรรมการสอบสวน .....
.....(คณะกรรมการสอบสวนมีการดำเนินการในวันดังกล่าว อย่างไร).....
.....
จึงบันทึกไว้

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

(ข้อ ๔๕)

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน .....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง

สอบสวนที่.....
วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. .....

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ .. /.... ลงวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน .....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณา แล้วเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหามีมูลกระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน โดยมีข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

ข้อกล่าวหา.....
.....

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา .....
.....

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิจะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อหาล่าวหาเป็นหนังสือ และมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ..... และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วเมื่อวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. .....

ลงชื่อ .....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง

สอบสวนที่.....
วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า .....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....เลขประจำตัวประชาชน..... อายุ ..... ปี สัญชาติ..... ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่..... .....ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... แขวง/ตำบล .....เขต/อำเภอ .....จังหวัด.....ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่ า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ .. /.... ลงวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ..... ในเรื่อง.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามบันทึกลงวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ..... ให้ข้าพเจ้ารับทราบแล้ว นั้น

ตามข้อกล่าวหาที่ว่า.....
.....

ข้าพเจ้าขอชี้แจ้งว่า.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

ลงชื่อ .....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

(ข้อ ๕๖)

รายงานการสอบสวน

สอบสวนที่.....
วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง การสอบสวน ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง

เรียน อธิการบดี

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ .. /.... ลงวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ในเรื่อง..... นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและได้ประชุมพิจารณามีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นดังต่อไปนี้

(๑) ข้อกล่าวหา

(๒) ชื่อ ตำแหน่งและสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๔) วันเวลาที่ประธานกรรมการและคณะกรรมการสอบสวน ได้รับคำสั่งแต่งตั้ง พร้อมทั้งเอกสารการรับทราบแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และวันเวลาที่ได้ประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก

(๕) รายงานการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและความเห็นของอธิการบดี (ถ้ามี)

(๖) บันทึกที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกล่าวหาทราบ และบันทึกที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว

(๗) บันทึกคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา

(๘) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(ก) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับข้อกล่าวหาอย่างละเอียด

(ข) ประเด็นเกี่ยวกับข้อกล่าวหาที่พิจารณา

(ค) เปรียบเทียบวินิจฉัยชี้ขาดพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(ง) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวนว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ตามมาตราใด และบทลงโทษ รวมทั้งเหตุบรรเทาโทษ (ถ้ามี)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ลงชื่อ.....ประธาน ลงชื่อ.....กรรมการหนึ่งคน (ทุกหน้า)

(ข้อ ๗๑)

หนังสือตักเตือน

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

วันที่ .. เดือน ..... พ.ศ. ....

ด้วยนาย/นาง/นางสาว..... ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง ..... สังกัด ..... ได้กระทำการในกรณี ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อวันที่ ... เดือน ..... พ.ศ. .... ได้ปฏิบัติหน้าที่.....
.....
.....(อธิบายว่า เจ้าหน้าที่ได้รับคำสั่งหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อะไร มีหน้าที่อย่างไร มีพฤติการณ์เป็นอย่างไร เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานอย่างไร เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเรื่องใด อันนำมาซึ่งการออกหนังสือตักเตือน).....
.....

๒.....(กรณีที่มีพฤติการณ์มากกว่า ๑ ข้อ).....
.....

การกระทำของนาย/นาง/นางสาว..... ดังกล่าวข้างต้นเข้าข่ายเป็นความผิดทางวินัยฐาน..... ตามมาตรา/ข้อ ..... แห่ง.....

แต่เนื่องจากการกระทำดังกล่าวเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและเป็นการกระทำความผิดวินัยครั้งแรกและกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรบรรเทาโทษ เพื่อเป็นการให้โอกาสในการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น จึงให้ตักเตือน นาย/นาง/นางสาว..... เพื่อให้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ รักษาวินัยและจรรยาบรรณโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ทั้งนี้ หากนาย/นาง/นางสาว ..... ได้ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเช่นเดิมอีก มหาวิทยาลัยจะพิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป

ลงชื่อ ..... ผู้ตักเตือน
(.....)
ตำแหน่ง.....

ข้าพเจ้าผู้ถูกตักเตือนได้รับทราบการตักเตือนข้างต้นแล้ว จึงได้ลงมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ..... ผู้ถูกตักเตือน
(.....)
ตำแหน่ง.....

ผู้ถูกตักเตือนไม่ยินยอมลงชื่อรับทราบการตักเตือนโดยมี นาย/นาง/นางสาว ..... เป็นพยาน

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)
ตำแหน่ง.....

(ข้อ ๗๔)

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ...../.....
เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)..... .... จึงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน..... ตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๘

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๑ ประกอบมาตรา ๑๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๖๗ (๑) จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์ .....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....

หาก.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓

ทั้งนี้ ตั้งแต่ ..... พ.ศ. ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....ตำแหน่ง.....

(ข้อ ๗๔)

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ..... /.....
เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)..... ..... เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน..... ..... ตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๘

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๑ ประกอบมาตรา ๑๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๖๗ (๒) / ข้อ ๖๘ (๒) จึงให้ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... .....% (ไม่เกินร้อยละ ๕) เป็นเวลา.....เดือน (ไม่เกิน ๓ เดือน) ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน..... พ.ศ. ..... เป็นต้นไป

หาก.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....ตำแหน่ง.....

(ข้อ ๗๔)

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ..... /.....
เรื่อง ลงโทษลดเงินเดือน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
รับเงินเดือนในอันดับ.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....
.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน..... .....
ตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๘

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๑ ประกอบมาตรา ๑๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๖๘ (๓) จึงให้ลงโทษลดเงินเดือน.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ..... % (ในอัตราร้อยละ ๒ หรือ ๔)

หาก.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....ตำแหน่ง.....

(ข้อ ๗๔)

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ..... /.....
เรื่อง ลงโทษ.....(ไล่/ปลด).....ออกจากราชการ

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)..... ..... เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน..... ..... ตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๑ ประกอบมาตรา ๑๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๖๙ (๑) หรือ (๒) จึงให้ลงโทษ.....(ไล่/ปลด).....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ

หาก.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖๒ (กรณีข้าราชการ) หรือให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓ (กรณีพนักงานมหาวิทยาลัย)

ทั้งนี้ ตั้งแต่..... พ.ศ. ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....ตำแหน่ง.....

(ข้อ ๘๐)

คำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ ..... /.....
เรื่อง เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ ...../..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .... ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษ).....แก่.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง..... ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่..... รับเงินเดือนอัตราเดือนละ.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี..... (ระบุเรื่องกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)..... อันเป็นการกระทำความผิดอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง ฐาน..... ตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๘ โดยให้ลงโทษภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน/ปลดออก/ไล่ออก และรายงานการลงโทษตามลำดับ นั้น

.....(สภามหาวิทยาลัย/ก.อ.ม./ก.อ.ร.).....ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การลงโทษดังกล่าวเป็นการลงโทษไม่ถูกต้อง/ไม่เหมาะสม โดย.....(ระบุความเห็นโดยสรุป)..... .....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....สมควรได้รับการเพิ่มโทษ/ลดโทษเป็น ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน/ปลดออก/ไล่ออก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๑ ประกอบมาตรา ๑๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการสอบสวนวินัยและการสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๘๘ หรือข้อ ๘๙ จึงให้เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ ... /.... เรื่อง..... ลงวันที่ .. เดือน ..... พ.ศ. .... และให้เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... จาก.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษเดิม).....เป็น..... (ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลดและให้ระบุวิธีดำเนินการเกี่ยวโทษที่ได้รับไปแล้ว).....

หาก.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองอุบลราชธานีหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองอุบลราชธานี ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งทราบคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่..... พ.ศ. ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.....
(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....ตำแหน่ง.....